



Arrest

nr. 302 390 van 28 februari 2024
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het beroep dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben.

Verzoeker dient op 17 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

Verzoeker wordt op 20 februari 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), in het bijzijn van een tolk die het Dari machtig is.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de CGVS) neemt op 26 april 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Saracha Ali Khan, gelegen in het district Behsud van de provincie Nangarhar. U bent Arab van etnische origine en u hangt het soennitische geloof aan. U ging naar school tot de vijfde graad en startte daarna, op uw veertiende, met de madrassa.

Op een dag vroeg uw leerkracht Q A u en een andere jongen van uw klas om zijn vriend te helpen met het uitladen van zijn wagen. Deze persoon nam jullie mee met zijn wagen naar een huis waar jullie hout uit zijn auto haalden en in het huis plaatsten. Onder het hout lagen dozen die jullie ook in het huis moesten leggen. Toen u één van deze dozen verplaatste, scheurde de doos en zag u dat er kogels in de doos zaten. Deze persoon werd boos op u en vroeg u waarom u in de doos keek. Hij zei jullie tegen niemand hierover te vertellen anders zou hij jullie niet laten leven. Na het klusje zei u tegen uw vriend dat hij naar de madrassa moest gaan en ging u naar huis om uw vader in te lichten over wat u had gezien. Uw vader ging naar de malik van uw dorp om hem te informeren en de malik belde naar de politie om hen op de hoogte te brengen. De politie kwam met twee rangerwagens naar uw dorp en zeiden u om het huis van deze persoon aan te wijzen. Aangekomen bij het huis, arresteerde de politie deze persoon. De politie vroeg u waarom u hem had geholpen en u zei hen dat de qari u dit had opgedragen. Ze vroegen u waar de qari was en u zei dat hij in de madrassa was. De politie ging naar de madrassa om de qari te zoeken maar hij was reeds gevlucht.

Een week na dit incident kreeg u een dreigbrief toegezonden bij u thuis. In deze brief werd u beschuldigd van spionage en stond geschreven dat ze u niet zouden laten leven. Uw vader bracht de brief naar de malik en het advies van de malik en de andere dorpsouderen was dat u het dorp moest verlaten. De volgende ochtend vertrok u.

Op 12/12/1399 (omgezet naar de Westerse kalender 2 maart 2021) vertrok u uit Afghanistan en reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Roemenië en Duitsland naar België. U kwam aan in België op 16 september 2021 waarna u hier op 17 september 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Twee maanden na de val van de overheid kwamen de taliban naar uw huis en vroegen uw moeder waar u was. Uw moeder zei hen dat u niet thuis was. Een week later kwamen ze opnieuw naar uw huis en vroegen uw vader waar zijn zoon was. Uw vader zei hen dat u de dag van het incident niet meer was thuis gekomen. Ze sloegen uw vader en zeiden hem dat hij u moest vinden. De derde keer dat ze langskwamen, arresteerden ze uw vader voor ongeveer vijf dagen en met hulp van de malik en dorpsouderen werd uw vader terug vrijgelaten. Zes maanden vóór het persoonlijk onderhoud bij het CGVS vielen de taliban opnieuw uw huis binnen en vroegen uw vader waar u was. De ochtend nadien stuurden ze een arrestatiebrief met de eis dat u voor hen moest verschijnen. Uw vader ging met deze brief naar het districtshuis om te zeggen dat u niet meer daar was. De taliban geloofden dit echter niet.

Ter staving van uw verzoek bezorgde uw advocaat op 21 februari 2023 een kopie van uw taskara samen met de vertaling ervan, een dreigbrief van de taliban, een arrestatiebevel van de taliban en een brief van de dorpsouderen ter bevestiging van uw problemen. Op 1 maart 2023 bezorgde uw advocaat nog een verklaring van uw werkgever hier in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Vooreerst merkt het CGVS op dat uw algemene geloofwaardigheid reeds wordt aangetast door uw bewering dat u minderjarig was bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming. Het CGVS stelt immers vast dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde leeftijd. U verklaarde ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) bij uw inschrijving in 2021 geboren te zijn op 13 juli 2005 (Beslissing van de dienst Voogdij, 27 oktober 2021). Op basis van een medische test uitgevoerd op 21 oktober 2021 door het Universitair Ziekenhuis Antwerpen werd uw leeftijd echter vastgesteld op ouder dan achttien jaar, waarbij 20,8 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar een goede inschatting is. Uw geboortedatum werd met andere woorden bepaald op 1 januari 2002. Rekening houdende met deze geboortedatum van 1 januari 2002 wil dit zeggen dat u ook minstens achttien jaar oud was op het moment van uw aankomst in België op 16 september 2021 en bijgevolg niet langer minderjarig was. Gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud van 20 februari 2023 bij het CGVS hoe oud u bent, haalt u aan 21 jaar oud te zijn en geeft u als geboortedatum 1 januari 2002, degene die u hier na het leeftijdsonderzoek verkreeg. U baseerde zich bij aankomst in België echter op uw taskara die een leeftijd van zestien jaar zou bevatten (CGVS, p. 4). De Dienst Voogdij ontving een kopie van uw taskara waarop de geboortedatum 6 februari 2005 staat. Zij stipt aan dat uw document niet gelegaliseerd is. Voorts delen ze mee dat ze documenten aanvaardden wanneer het verschil tussen de resultaten van de medische test en de leeftijd volgens de documenten redelijk is (niet te groot). Zij stellen vast dat dat de medische test bij u

zegt dat uw jongste leeftijd 19,1 jaar is en volgens uw documenten en verklaringen zou u bijna 16,5 jaar zijn. Dit resulteert in een verschil van ongeveer 2,6 jaar en wordt te groot geacht. Bijgevolg werd uw document niet aanvaard en werd uw leeftijd gebaseerd op het resultaat van de medische test. Uit informatie in ons bezit blijkt ook dat alle soorten documenten zoals taskara's afkomstig uit Afghanistan onbetrouwbaar zijn omdat er veel corruptie is bij het verstrekken ervan en omdat er zeer veel vervalst wordt en dat het voor Afghanen relatief eenvoudig is om informatie over hun geboortedatum te manipuleren (een kopie van de informatie waarop dit gebaseerd is, werd toegevoegd aan het administratieve dossier). Dat uw geboortjaar op basis van de leeftijdstest aangepast werd van 13 juli 2005 naar 1 januari 2002 is bovendien wel een negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid. Daar u niet langer als minderjarige kan worden beschouwd op het moment van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. Bijgevolg oordeelt het CGVS dat er in uw hoofde geen steunmaatregelen verleend dienen te worden. Voor het overige heeft u géén elementen kenbaar gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, noch heeft het Commissariaat-generaal dergelijke noden in uw hoofde kunnen vaststellen. Verder blijkt uit de gegevens in uw administratief dossier dat u eerder zowel in Bulgarije als in Roemenië, respectievelijk op 9 juli 2021 en 7 augustus 2021, een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend (EURODAC Search Result, Brief Dublin Unit Bulgarije dd. 11/11/2021 en Brief Dublin Unit Roemenië dd. 10/11/2021 in het administratief dossier). Evenwel gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS of u eerder in een ander land asiel aanvraag, stelt u van niet. Enkel uw vingerafdrukken zouden zijn afgenomen in Bulgarije en Roemenië maar u vroeg er geen asiel aan (CGVS, p. 20). Ook bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) bleef u eerder volhouden nergens anders een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend (Verklaring DVZ, punt 22). Verder gaf u in Bulgarije de familienaam H op in plaats van A. Gevraagd of u in Bulgarije een andere familienaam opgaf, denkt u wel de familienaam A te hebben gegeven of misschien de naam H. U zou pas in Servië gehoord hebben van uw vader dat jullie familienaam A is (CGVS, p. 20). Uit de vertaling van uw taskara, waarvan uw sociaal assistent van het opvangcentrum Kapellen reeds een kopie overmaakte op 7 oktober 2021, blijkt evenwel ook uw familienaam A (Beslissing van de dienst Voogdij, 27 oktober 2021). Er dient ook opgemerkt te worden dat u in Bulgarije nog een andere geboortedatum opgegeven heeft: 8 augustus 2005. En in Roemenië liet u dan weer 1 januari 2005 optekenen (Brief Dublin Unit Romania dd. 10/11/2021). Dat u dan in België bij uw inschrijving verklaard heeft uw exacte geboortedatum te kennen en hier 13 juli 2005 opgaf, is ongerijmd (Fiche niet begeleide minderjarige vreemdeling dd. 17/09/2021). Nadat u met de noorderzon verdween in Roemenië en vertrok uit Bulgarije, reisde u via onbekende landen en Duitsland verder tot in België (Verklaring DVZ, punt 32). U heeft met andere woorden verschillende andere EU-landen doorkruist maar wilde graag naar België komen. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. Dat u zich aan de procedure onttrokken heeft in Bulgarije en Roemenië en helemaal doorgereisd bent tot in België, is een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. U bent er immers niet in geslaagd het Commissariaat-generaal te overtuigen van uw problemen met de taliban. Uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de rechtstreekse aanleiding zouden gevormd hebben tot uw vertrek uit Afghanistan zijn hoegenaamd niet overtuigend.

Ten eerste kan er geen geloof worden gehecht aan de logistieke taak die u samen met een andere jongen uit uw klas moest uitvoeren voor een vriend van de qari van de madrassa. Waar u bij DVZ verklaarde dat uw leraar Q A aan de klas vroeg om zijn vriend, die bij de taliban zat, te helpen, poneert u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat enkel u en een andere klasgenoot A zijn vriend moesten helpen (Vragenlijst, punt 5, CGVS, p. 11 en 13). Jullie moesten meer bepaald hout uit zijn auto laden en in een huis leggen (CGVS, p. 11 en 13). Waarom net jullie twee, in een klas van vijftientig à dertig leerlingen en in een madrassa waar in totaal vierhonderd tot vierhonderdvijftig leerlingen zaten, werden uitgekozen om deze taak uit te voeren, weet u niet. U haalt vaagweg aan dat jullie daar zaten en als de leerkracht iets zei, jullie het moesten doen (CGVS, p. 6 en 13). Wie deze vriend van de qari was, weet u ook niet. U zou zijn naam niet gehoord hebben en hem toen voor de eerste keer gezien hebben. Jullie zouden met deze persoon naar een huis buiten het dorp gegaan zijn, op ongeveer een half uur rijden (CGVS, p. 13). Dit huis zou dichtbij het dorp Nawlo gelegen hebben (CGVS, p. 14). Dat er plots voor de eerste keer een vriend van de qari die bij de taliban zat naar de madrassa kwam, terwijl u reeds sinds uw veertiende naar de madrassa zou gegaan zijn en de taliban nooit eerder naar de madrassa zouden gekomen zijn, is eigenaardig (CGVS, p. 5 en 8). Meer nog heeft u helemaal geen informatie over de taliban in uw dorp. U

heeft geen weet van taliban die in uw dorp verbleven, u kende geen dorpingen die lid waren van de taliban, u zag de taliban zelf nooit in uw dorp en kende geen namen van leiders van de taliban in uw regio (CGVS, p. 7-8).

Daarnaast zijn uw beweringen over de arrestatie van deze persoon weinig geloofwaardig. De politie zou u gevraagd hebben om met hen mee te gaan en het huis van die vriend van de qari te tonen. Dat u de weg wist naar dit huis terwijl het op een half uur rijden buiten uw dorp lag, is merkwaardig (CGVS, p. 13 en 15-16). Deze persoon zou vervolgens gearresteerd zijn door de politie (CGVS, p. 16). Voor hoelang deze persoon werd gearresteerd en of deze persoon nog steeds gearresteerd was toen u het land verliet, weet u niet. Gevraagd waar deze persoon was op het moment van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS, haalt u aan dat alle gevangenen na de val van de overheid werden vrijgelaten, maar waar hij precies is, weet u niet. U stelt niet te weten of deze persoon nog naar jullie huis zou gekomen zijn om u te zoeken (CGVS, p. 17-18). Evenwel verklaarde u bij DVZ dat deze persoon twee maanden geleden naar uw huis kwam en aan uw vader vroeg waar u was. Hij zou uw vader gewaarschuwd hebben en hem gezegd hebben dat hij uw vader iets zou aandoen als u er de volgende keer niet zou zijn. Later zou hij teruggekomen zijn en gezien hebben dat u er niet was en uw vader geslagen hebben (Vragenlijst, punt 5). Geconfronteerd bij het CGVS met deze tegenstrijdigheid, beweert u gezegd te hebben dat alle gevangenen waren vrijgelaten en dat deze mensen u zoeken en oppert u dat ze daar misschien iets anders verstonden (CGVS, p. 18). Met deze uitleg heeft u de tegenstrijdigheid evenwel niet uitgeklaard. U heeft bij aanvang van het persoonlijk onderhoud de kans gekregen opmerkingen te maken over uw interview bij DVZ maar heeft geen gewag gemaakt van die mogelijk foutieve notering (CGVS, p. 3).

Ook over het verdere verloop na de arrestatie van deze persoon bent u vaag waardoor er geen geloof aan kan worden gehecht. Nadat de politie deze persoon zou hebben gearresteerd, zouden ze rechtstreeks naar de madrassa gegaan zijn om de qari te zoeken. Toegekomen in de madrassa, zou de qari echter reeds ontsnapt zijn. Wie de qari zou hebben kunnen inlichten, weet u niet. Gevraagd of dit misschien uw klasgenoot A kon zijn, die ook aanwezig was bij de taak, stelt u het niet te weten. U heeft hem dit ook niet kunnen vragen daar u al gestopt was met de madrassa (CGVS, p. 16). Dat de qari reeds wist te ontsnappen op datzelfde moment terwijl niemand anders aanwezig was bij de arrestatie van zijn vriend die hem zou hebben kunnen inlichten, doet de wenkbrouwen fronsen. U speculeert dat misschien de familieleden van die persoon in het huis waren en zij misschien de qari informeerden, maar hoe weet u niet (CGVS, p. 17). Evenwel gaf u eerder nog te kennen dat deze persoon helemaal alleen in het huis was toen de politie hem arresteerde (CGVS, p. 16).

Verder kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat de taliban die u beschuldigden van spionage. Een week na het incident waarbij deze persoon werd gevangen genomen, zou u een dreigbrief bij u thuis ontvangen hebben. In deze brief zou u beschuldigd zijn van spionage en zou u bedreigd zijn met de dood. Gevraagd hoe de taliban op de hoogte waren gekomen dat u de politie had geïnformeerd over deze persoon, poneert u dat deze persoon u zag tijdens zijn arrestatie en hij wist dat u een leerling van de qari was en waar uw huis lag. Verder gevraagd hoe deze persoon dan de andere taliban kon informeren over u aangezien hij werd gearresteerd, moet u het antwoord weer schuldig blijven. U oppert opnieuw vaagweg dat hij misschien zijn contact met de qari had (CGVS, p. 17). Wie van de taliban de dreigbrief schreef, weet u niet. U verwijst naar de brief zelf waar alles in geschreven zou staan (CGVS, p. 17). Uit de vertaling van de brief blijkt dat een zekere M A, verantwoordelijke van de geheime dienst, de brief ondertekende.

Ook over het lot van uw klasgenoot A, die u hielp met de opdracht voor deze persoon, heeft u vreemd genoeg geen informatie. Gevraagd wat er met hem gebeurde, voert u aan geen nieuws over hem te hebben. De dag dat jullie de klus uitvoerden, ging u naar huis en hij naar de madrassa en sindsdien zou u geen informatie over hem hebben. U zou ook niet aan uw ouders over hem gevraagd hebben want hij zou van een ander district afkomstig geweest zijn. Of hij ook beschuldigd werd van spionage, heeft u geen idee van (CGVS, p. 18). Dat u helemaal geen informatie over hem heeft, terwijl hij evengoed de kogels gezien had, is eigenaardig. Uit uw beweringen blijkt namelijk dat jullie samen deze taak voor de taliban moesten uitvoeren en hij, behalve u, de enige andere persoon was die deze dozen met kogels gezien zou hebben alvorens de politie die persoon arresteerde. U wist nochtans van jongens uit de madrassa dat men naar de qari was komen vragen in de madrassa en vertelt dat als er een incident gebeurt, jullie elkaar informeren (CGVS, p. 16). Dat u op die manier dan niets meer van uw klasgenoot zou te weten (kunnen) komen zijn, is dan ook niet verschoonbaar.

Tot slot zijn uw verklaringen over de incidenten van uw familie met de taliban na uw vertrek weinig geloofwaardig. Zo begint u het persoonlijk onderhoud bij het CGVS met de opmerking dat er in uw vorig interview bij DVZ geschreven werd dat de taliban twee maanden na het incident kwamen om u te zoeken maar dat dit twee maanden na de val van de overheid dient te zijn (CGVS, p. 2-3). Evenwel pretendeerde u in uw vorig interview niet dat de taliban twee maanden na het incident u kwamen zoeken, maar dat deze talib die gearresteerd was twee maanden vóór het interview bij DVZ, zijnde begin 2022, naar uw huis kwam om u te zoeken (Vragenlijst, punt 5).

Dat u met andere woorden drie verschillende verklaringen neerlegt over het tijdstip dat de taliban langskwamen na uw vertrek, ondermijnt uw geloofwaardigheid volledig. U verklaarde bij DVZ niet dat “de taliban” naar uw huis kwamen na uw vertrek om u te zoeken maar dat deze specifieke talib naar uw huis kwam om naar u te vragen (Vragenlijst, punt 5). Bij het CGVS sprak u dan weer algemeen over de taliban die naar uw huis zouden gekomen zijn maar heeft u geen idee of het deze specifieke talib was (CGVS, p. 17-18). Waar u voorts bij DVZ beweerde dat deze persoon, die eerder was gevangengenomen, naar uw huis kwam en uw vader vroeg naar u, stelt u bij het CGVS dat de taliban naar uw huis kwamen en uw moeder vroegen waar u was (Vragenlijst, punt 5; CGVS, p. 12 en 18).

Het geheel van bovenstaande elementen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag dermate dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Bijgevolg kan in uw hoofd niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging.

De door u neergelegde documenten kunnen deze appreciatie van het CGVS niet wijzigen. Uw taskara vormt immers slechts een indicatie van uw identiteit. Met betrekking tot de dreigbrief en het arrestatiebevel dient opgemerkt te worden dat u geen idee heeft wie deze opstelden (CGVS, p. 17, 20). Gevraagd of het arrestatiebevel ondertekend werd door een specifiek persoon, stelt u algemeen dat het gezonden werd door hen. Uit de vertaling van de brief valt evenwel te lezen dat een zekere Q M I M, hoofd van het district Behsud de brief ondertekende (CGVS, p. 20). Over de brief van de dorpsouderen ter bevestiging van uw problemen kan u niet zeggen wat er in staat. U las de brief niet daar u niet de tijd zou gehad hebben (CGVS, p. 19). Dat u geen idee heeft wat er in deze brief staat terwijl deze over uw zogenaamde problemen zou gaan, is hoogst eigenaardig. Ook dient er opgemerkt te worden dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.

Tot slot biedt de verklaring van uw werkgever in België over uw werkomstandigheden geen toegevoegde waarde aan uw asielmotieven. Uw advocaat tracht hiermee uw integratie en levenshouding aan te tonen en roept verwestering in. In de verklaring valt te lezen dat er in het bedrijf waar u werkzaam bent varkensvlees en verschillende alcoholische dranken op het menu worden aangeboden. Verder geeft de verklaring aan dat u als medewerker binnen het bedrijf met deze waren in contact komt en ondanks uw religieuze achtergrond, functioneert u perfect binnen het team. Met deze summiere argumenten blijft u evenwel in gebreke uw vrees voor vervolging omwille van verwestering in geval van terugkeer in concreto aannemelijk te maken.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanlagen, berymbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te

houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Net zomin laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en

ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel

niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afgaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de

overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurige geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EU AA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals

bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vreesen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken.

Zoals reeds eerder aangehaald, bracht uw advocaat enkel een verklaring van uw werkgever in België aan waaruit uw contact met varkensvlees en alcoholische dranken blijkt. Hiermee tracht hij uw verwestering aan te tonen. Met een dergelijk summier betoog maakt u, die nog maar twee jaar in België bent en uw vormende jaren in Afghanistan heeft gehad, evenwel niet aannemelijk dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat zij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden. U stelt zelf op zestienjarige leeftijd Afghanistan verlaten te hebben, maar gezien de twijfels omtrent uw leeftijd was dit allicht op hogere leeftijd. Hieruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien bent u naar school geweest in Afghanistan (CGVS, p. 5), en verklaart u nog in contact te staan met uw familie die nog in Afghanistan verblijven en aldus beschikt u er nog over een netwerk (CGVS, p. 9). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Stukken die aanvullend werden neergelegd

Op 18 januari 2024 heeft verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments", 4 november 2022;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan", januari 2023;
- EUAA, "Afghanistan Security Situation", augustus 2022;
- EASO Afghanistan Country Focus, januari 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", januari 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", december 2023;
- EUAA, "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city", augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City", augustus 2020;
- EUAA, "Afghanistan: Targeting of individuals", augustus 2022;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan", juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban, 14 december 2023.

Verzoeker heeft op 23 januari 2024 een aanvullende nota overgemaakt waarbij hij een diploma en certificaten van een cursus Engels in het Shaheen Training Center van 2020 voorlegt, foto's van de diploma-uitreiking, deelcertificaten NT2 Nederlandse taal, een aanbevelingsbrief van de leerkracht Nederlandse taal en een aanbevelingsbrief van een collega.

Bij het inleidend verzoekschrift heeft verzoeker ook een dreigbrief van 6 april 2023 gevoegd, met Nederlandse vertaling en een rapport Nansen Profiel 3-21, "Beoordeling van de beschermingsnood van Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek".

3. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert in het eerste middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker geeft verklaringen of verduidelijkingen op de door de CGVS opgemerkte ongeloofwaardigheden, vaagheden en zogenaamde tegenstrijdigheden. Hij meent dat het onredelijk is hem een aantal onwetendheden te verwijten. Verzoeker verwijst ook naar de nieuwe dreigbrief met Nederlandse vertaling in bijlage van het verzoekschrift waaruit blijkt dat de Taliban nog steeds actief op zoek zijn naar hem ten einde hem te kunnen berechten voor spionage. Verzoeker stelt verder in wezen dat verweerder zijn relaas niet deugdelijk onderzocht en niet op grond van een correcte feitenvinding tot het besluit kwam dat hem geen internationale beschermingsstatus kan worden toegekend.

4.2 Verzoeker voert in het tweede middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker betoogt dat uit verschillende rapporten blijkt dat de reeds erg preciaire veiligheidssituatie in Afghanistan enkel maar verslechterd is onder het talibanbewind. Hij citeert uit het statement van N. Broadhurst bij de veiligheidsraad op 20 december 2022. Ook Amnesty International en de UNGCR bevestigen in 2023 de bevindingen over grove mensenrechtenschendingen. Verzoeker citeert verder uit rapporten van Amnesty International, UNHCR, de Raad van de EU, ECRE, en UNAMA inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan. Verzoeker verwijst vervolgens naar de opinie van de Raad van de Europese Unie die eveneens de verslechtering *anno* 2023 aankaarten. Verzoeker meent dat hij onmogelijk kan terugkeren en er een menswaardig leven kan leiden zonder gevaar voor onmenselijke en vernederende behandeling zoals voorzien in artikel 3 van het EVRM. Verzoeker benadrukt ook zijn huidige omstandigheden, met name zijn verblijf van bijna 2 jaar in België en het feit dat hij volledig verwesterd is. Verzoeker geeft een uitgebreide uiteenzetting aangaande de situatie van personen die als “*verwesterd*” kunnen beschouwd worden in geval van terugkeer naar Afghanistan. Hiervoor wordt verwezen naar landeninformatie van onder meer UNHCR, NANSSEN, HRW en Amnesty International, alsook naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en een video afkomstig van de taliban. Verzoeker argumenteert dat verschillende bronnen aantonen dat Afghansen die terugkeren uit het Westen door de taliban worden gezien als ongelovigen of afvalligen, spionnen en verraders. Er wordt hen dus een gewijzigde politieke overtuiging en houding ten aanzien van religie toegeschreven, hetgeen volgens artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet volstaat voor een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker meent verder dat hij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Hiervoor wordt verwezen naar landeninformatie over de veiligheidssituatie en de taliban, afkomstig van onder meer UNHCR, NANSSEN en EASO/EUAA. Verzoeker wijst op de toename van onschuldige burgerslachtoffers sedert eind vorig jaar tot begin van dit jaar. Waar de CGVS enkel cijfers aanhaalt die spreken over de incidenten van 2021-2022, getuigt dit niet van een zorgvuldig onderzoek. Verzoeker benadrukt dat er tot op heden geen duidelijk standpunt gekend is van de taliban omtrent terugkeerders uit het Westen. Hij citeert uit het EUAA-rapport van januari 2023. Ook de UNHCR onderlijnt het willekeurig beleid toegepast door de taliban. Er kan door verweerder bezwaarlijk worden gesteld dat verzoeker geen risico loopt omwille van zijn terugkeer uit het Westen, gepaard met een verwesterd profiel.

4.3. Beoordeling

Vooreerst merkt de Raad op dat de uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie niet *an sich* impliceert dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Vooreerst wordt in de bestreden beslissing het volgende gemotiveerd:

“Vooreerst merkt het CGVS op dat uw algemene geloofwaardigheid reeds wordt aangetast door uw bewering dat u minderjarig was bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming. Het CGVS stelt immers vast dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde leeftijd. U verklaarde ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) bij uw inschrijving in 2021 geboren te zijn op 13 juli 2005 (Beslissing van de dienst Voogdij, 27 oktober 2021). Op basis van een medische test uitgevoerd op 21 oktober 2021 door het Universitair Ziekenhuis Antwerpen werd uw leeftijd echter vastgesteld op ouder dan achttien jaar, waarbij 20,8 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar een goede inschatting is. Uw geboortedatum werd met andere woorden bepaald op 1 januari 2002. Rekening houdende met deze geboortedatum van 1 januari 2002 wil dit zeggen dat u ook minstens achttien jaar oud was op het moment van uw aankomst in België op 16 september 2021 en bijgevolg niet langer minderjarig was. Gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud van 20 februari 2023 bij het CGVS hoe oud u bent, haalt u aan 21 jaar oud te zijn en geeft u als geboortedatum 1 januari 2002, degene die u hier na het leeftijdsonderzoek verkreeg. U baseerde zich bij aankomst in België echter op uw taskara die een leeftijd van zestien jaar zou bevatten (CGVS, p. 4). De Dienst Voogdij ontving een kopie van uw taskara waarop de geboortedatum 6 februari 2005 staat. Zij stipt aan dat uw document niet gelegaliseerd is. Voorts delen ze mee dat ze documenten aanvaarden wanneer het verschil tussen de resultaten van de medische test en de leeftijd volgens de documenten redelijk is (niet te groot). Zij stellen vast dat de medische test bij u zegt dat uw jongste leeftijd 19,1 jaar is en volgens uw documenten en verklaringen zou u bijna 16,5 jaar

zijn. Dit resulteert in een verschil van ongeveer 2,6 jaar en wordt te groot geacht. Bijgevolg werd uw document niet aanvaard en werd uw leeftijd gebaseerd op het resultaat van de medische test. Uit informatie in ons bezit blijkt ook dat alle soorten documenten zoals taskara's afkomstig uit Afghanistan onbetrouwbaar zijn omdat er veel corruptie is bij het verstrekken ervan en omdat er zeer veel vervalst wordt en dat het voor Afghanen relatief eenvoudig is om informatie over hun geboortedatum te manipuleren (een kopie van de informatie waarop dit gebaseerd is, werd toegevoegd aan het administratieve dossier). Dat uw geboortjaar op basis van de leeftijdstest aangepast werd van 13 juli 2005 naar 1 januari 2002 is bovendien wel een negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid."

Verzoeker betoogt dat hij zich heeft gebaseerd op zijn taskara en wat zijn familieleden hem hebben verteld over zijn leeftijd. Afghanen hechten geen belang aan leeftijden. Voor zover zou worden aangenomen dat verzoeker (alsook zijn familie) zijn exacte geboortedatum niet zou kennen, kan evenwel redelijkerwijs worden verwacht dat hij (dan wel zijn familie) zijn ware leeftijd bij benadering zou kunnen geven. Echter kan de loutere bewering dat verzoeker zijn eigen leeftijd niet kent niet rechtvaardigen dat verzoekers werkelijke leeftijd (minstens) 2,6 jaar hoger ligt dan de door hem verklaarde leeftijd.

Vervolgens wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd:

"Verder blijkt uit de gegevens in uw administratief dossier dat u eerder zowel in Bulgarije als in Roemenië, respectievelijk op 9 juli 2021 en 7 augustus 2021, een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend (EURODAC Search Result, Brief Dublin Unit Bulgarije dd. 11/11/2021 en Brief Dublin Unit Roemenië dd. 10/11/2021 in het administratief dossier). Evenwel gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS of u eerder in een ander land asiel aanvraag, stelt u van niet. Enkel uw vingerafdrukken zouden zijn afgenomen in Bulgarije en Roemenië maar u vroeg er geen asiel aan (CGVS, p. 20). Ook bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) bleef u eerder volhouden nergens anders een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend (Verklaring DVZ, punt 22). Verder gaf u in Bulgarije de familienaam H op in plaats van A. Gevraagd of u in Bulgarije een andere familienaam opgaf, denkt u wel de familienaam A te hebben gegeven of misschien de naam H. U zou pas in Servië gehoord hebben van uw vader dat jullie familienaam A is (CGVS, p. 20). Uit de vertaling van uw taskara, waarvan uw sociaal assistent van het opvangcentrum Kapellen reeds een kopie overmaakte op 7 oktober 2021, blijkt evenwel ook uw familienaam A (Beslissing van de dienst Voogdij, 27 oktober 2021). Er dient ook opgemerkt te worden dat u in Bulgarije nog een andere geboortedatum opgegeven heeft: 8 augustus 2005. En in Roemenië liet u dan weer 1 januari 2005 optekenen (Brief Dublin Unit Romania dd. 10/11/2021). Dat u dan in België bij uw inschrijving verklaard heeft uw exacte geboortedatum te kennen en hier 13 juli 2005 opgaf, is ongerijmd (Fiche niet begeleide minderjarige vreemdeling dd. 17/09/2021). Nadat u met de noorderzon verdween in Roemenië en vertrok uit Bulgarije, reisde u via onbekende landen en Duitsland verder tot in België (Verklaring DVZ, punt 32). U heeft met andere woorden verschillende andere EU-landen doorkruist maar wilde graag naar België komen. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. Dat u zich aan de procedure onttrokken heeft in Bulgarije en Roemenië en helemaal doorgereisd bent tot in België, is een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming."

Verzoeker stelt dat hem niet kan worden verweten dat hij zijn achternaam niet kende omdat familienamen niet gebruikelijk zijn in Afghanistan. Hij was in Bulgarije nog niet in het bezit van zijn taskara. Wat de verschillende leeftijden betreft in Bulgarije en Roemenië stelt verzoeker dat hij nooit een geboortedatum heeft opgegeven.

Verzoeker gaat evenwel voorbij aan het motief dat hij verschillende EU-landen doorkruiste alvorens, in België aan te komen en de bescherming van de Conventie van Genève in te roepen. De Raad kan de CGVS volgen waar hij stelt dat het zich onttrekken aan de procedure in Bulgarije en Roemenië om verder te reizen naar België niet verenigbaar is met de door hem verklaarde dringende nood aan internationale bescherming.

Verder wordt blijkens de bestreden beslissing geen geloof gehecht aan verzoekers voorgehouden asielmotieven, met name dat hij wordt beschuldigd van spionage door de taliban.

De motivering in de bestreden beslissing steunt op volgende elementen:

- de CGVS kan geen geloof hechten aan de logistieke taak die hij samen met een andere jongen uit de klas moest uitvoeren voor een vriend van de qari van de madrassa: verzoeker weet niet waarom enkel hij

en een andere klasgenoot zijn vriend moesten helpen en weet niet wie deze vriend van de qari was, hij weet ook niet hoe deze vriend van de qari heet terwijl verzoeker anderzijds verklaarde dat de taliban nooit eerder naar de madrassa waren gekomen, hij geen informatie heeft over taliban die in zijn dorp verbleven, geen dorpelingen kende die lid waren van de taliban, nooit taliban zag in het dorp en ook geen namen kent van leiders van de taliban in zijn regio;

- de CGVS kan geen geloof hechten aan de arrestatie van de vriend van de qari: verzoeker weet niet hoelang deze persoon werd gearresteerd en of hij nog steeds gearresteerd was toen hij het land verliet. Bovendien zijn verzoekers verklaringen tegenstrijdig waar hij op het CGVS verklaarde dat hij niet weet of deze persoon nog naar zijn huis is gekomen om hem te zoeken terwijl hij op de DVZ verklaarde dat hij tot twee maal toe naar zijn huis was gekomen;

- de CGVS kan geen geloof hechten aan het verdere verloop na de arrestatie van de vriend van de qari: verzoeker verklaarde dat de politie, nadat de vriend was gearresteerd, rechtstreeks naar de madrassa ging om de qari te zoeken die echter reeds was ontsnapt. Verzoeker weet niet wie de qari kon inlichten. Bovendien verklaarde verzoeker dat de vriend helemaal alleen was tijdens zijn arrestatie;

- de CGVS hecht geen geloof aan de beschuldiging door de taliban van spionage: op de vraag hoe de taliban op de hoogte waren dat hij de politie had geïnformeerd over deze persoon stelt verzoeker dat deze persoon hem zag tijdens de arrestatie. Hoe deze persoon dan de andere taliban kon informeren terwijl hij gearresteerd was weet verzoeker niet. Wie de dreigbrief schreef weet verzoeker evenmin terwijl de naam vermeld staat op de dreigbrief. Verzoeker weet ook niets over het lot van zijn klasgenoot en of hij ook wordt beschuldigd van spionage;

- de CGVS hecht geen geloof aan de incidenten van zijn familie met de taliban na verzoekers vertrek: verzoeker geeft drie verschillende verklaringen over het tijdstip dat de taliban langskwamen na zijn vertrek, verzoeker verklaarde eerst dat de vriend van de qari langskwam en later sprak verzoeker over 'de taliban', verzoeker verklaarde eerst dat aan zijn vader werd gevraagd waar hij was en later verklaarde verzoeker dat de taliban het aan zijn moeder vroegen.

Na kennisname van de elementen in het dossier volgt de Raad verweerder in zijn besluit dat er ingevolge voorstaande vaststellingen geen geloof kan gehecht worden aan het voorgehouden asielrelaas. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in het verzoekschrift beperkt tot het volharden in zijn vluchtrelaas en het louter tegenspreken van de vaststellingen en gevolgtrekkingen van verweerder, maar – zoals ook blijkt uit wat hieronder volgt – geen dienstig verweer of concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen, dan wel een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker aannemelijk maken.

Verzoeker stelt dat hij niet weet waarom zijn leerkracht net aan hem en zijn klasgenoot vroeg om zijn vriend te helpen en deze onwetendheid hem niet kan worden verweten. Verzoekers verweer in het verzoekschrift kan geen afbreuk doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing inzake zijn onaannemelijke onwetendheid met betrekking tot de vriend van de qari.

Wat de arrestatie betreft stelt verzoeker dat hij wist welk huis het was maar hij heeft nooit verklaard dat hij de weg naar het huis kende. Ook hier doet het verweer geen afbreuk aan zijn onaannemelijke onwetendheid over hoelang deze persoon werd gearresteerd en of hij nog steeds gearresteerd was toen hij het land verliet.

Verzoeker merkt op dat zijn familie die vriend van de qari niet heeft gezien waardoor zijn familie ook niet kan weten of die vriend erbij was toen de taliban langskwamen. Hij stelt wel dat de taliban vergezeld waren van de qari. Evenwel doet verzoekers uitleg geen afbreuk aan de duidelijke verklaring die hij aflegde op de DVZ met name: "*De talib die gearresteerd was door de politie kwam 2 maanden geleden naar mijn huis.*" (vragenlijst punt 8). Verzoeker kan met de loutere herneming van zijn reeds afgelegde en beoordeelde verklaringen en de summiere *post factum*-verduidelijkingen van deze verklaringen in het verzoekschrift geenszins afbreuk doen aan de vastgestelde tegenstrijdigheden en/of ongelooftwaardigheden in de bestreden beslissing.

Verzoeker stelt vervolgens dat hem ook niet worden verweten dat hij geen informatie heeft over wie de qari verwittigde zodat de qari kon ontsnappen. Hij kon ook niet weten of er nog iemand anders in het huis was tijdens de arrestatie van de vriend van de qari aangezien hij zelf niet naar binnen is gegaan. Ook het feit dat hij geen nieuws heeft over zijn klasgenoot is niet onredelijk aangezien hij zelf niet meer naar de madrassa ging en zijn klasgenoot van een ander district was. Verzoeker betwist dat hij drie verschillende verklaringen heeft afgelegd over het tijdstip dat de taliban langskwamen. Verzoeker verbeterde zijn eerdere verklaring in 'twee maanden na de val van de regering'. Verzoeker wijst ook op de nieuwe dreigbrief van 6 april 2023, bij het verzoekschrift gevoegd.

Te dezen dient benadrukt dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De verzoeker om internationale bescherming dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, gezien op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de procedure. De verzoeker om internationale bescherming draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas.

Verzoekers verweer in het verzoekschrift kan geen afbreuk doen aan de voorgaande vaststellingen inzake verzoekers onaannemelijke onwetendheid met betrekking tot het verwittigen van de qari en het lot van zijn klasgenoot. De loutere stelling in het verzoekschrift dat verzoekers onwetendheid hem niet kan verweten worden, doet geen afbreuk aan de vaststellingen in de bestreden beslissing op grond waarvan de door verzoeker afgelegde verklaringen inzake de arrestatie van de vriend van de qari en zoektocht door de taliban naar verzoeker als ongeloofwaardig worden beoordeeld. Samen met de CGVS stelt de Raad eveneens vast dat verzoeker verklaarde dat de talib die gearresteerd werd door zijn toedoen aan zijn vader vroeg waar hij was en hem waarschuwde (Vragenlijst, punt 8). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde verzoeker evenwel dat zijn moeder werd aangesproken door de taliban, de eerste keer dat zij langskwamen (CGVS, p. 12). Later tijdens het interview bevestigt verzoeker uitdrukkelijk dat de taliban, de eerste keer toen ze langskwamen, na de val van de overheid, aan zijn moeder vroegen waar hij was (CGVS, p. 18). Verzoeker laat voormeld motief ongemoeid.

De Raad wijst er in deze op dat de motivering als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vaststellingen in verband met zijn verklaringen en de door hem neergelegde documenten op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat verzoekers relaas aan geloofwaardigheid ontbreekt.

Verzoeker betoogt dat hij het feit dat hij niet weet waarom de qari hem en een klasgenoot heeft aangeduid om zijn vriend te helpen, niet weet wie de vriend van de qari was of hoe hij heet, niet weet wie de qari heeft verwittigd, niet weet of de vriend van de qari alleen was of niet tijdens zijn arrestatie, niet weet of de vriend van de qari bij zijn huis is langsgedaan aangezien zijn familie die vriend van de qari niet had gezien en niet weet wat er met zijn klasgenoot is gebeurd, hem niet mag worden verweten.

In deze benadrukt de Raad evenwel dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen, zoals *in casu*. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, moeten noch de commissaris-generaal noch de Raad bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Het komt daarentegen aan verzoeker toe om de feiten die hij aanhaalt en waarop hij zijn vrees voor vervolging steunt *in concreto* aannemelijk te maken en met betrekking tot de inconsistenties en onaannemelijkheden waarop wordt gewezen in de motivering van de bestreden beslissing een logische en afdoende uitleg of verklaring te bieden, waartoe hij evenwel in gebreke blijft.

Verzoeker bezorgde de CGVS een kopie van zijn taskara, samen met de vertaling ervan, een dreigbrief van de taliban, een arrestatiebevel van de taliban en een brief van de dorpsouderen ter bevestiging van zijn problemen. In verband met deze documenten motiveert de bestreden beslissing het volgende:

“De door u neergelegde documenten kunnen deze appreciatie van het CGVS niet wijzigen. Uw taskara vormt immers slechts een indicatie van uw identiteit. Met betrekking tot de dreigbrief en het arrestatiebevel dient opgemerkt te worden dat u geen idee heeft wie deze opstelden (CGVS, p. 17, 20). Gevraagd of het arrestatiebevel ondertekend werd door een specifiek persoon, stelt u algemeen dat het gezonden werd door hen. Uit de vertaling van de brief valt evenwel te lezen dat een zekere (...) hoofd van het district Behsud de brief ondertekende (CGVS, p. 20). Over de brief van de dorpsouderen ter bevestiging van uw problemen kan u niet zeggen wat er in staat. U las de brief niet daar u niet de tijd zou gehad hebben (CGVS, p. 19). Dat u geen idee heeft wat er in deze brief staat terwijl deze over uw zogenaamde problemen zou gaan, is hoogst eigenaardig. Ook dient er opgemerkt te worden dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.” De Raad volgt de CGVS

dat het “*hoogst eigenaardig*” is dat verzoeker niet weet wie de dreigbrief en het arrestatiebevel opstelden en niet weet wat er in de brief van de dorpsouderen staat. Verzoeker verklaarde tijdens de terechtzitting zowel de taal Pashou als de taal Dari te begrijpen en te spreken. Bovendien legt hij ter terechtzitting een diploma van het Shaheen Training Center van 2020 voor waaruit blijkt dat hij de Engelse taal heeft geleerd. Verzoeker verklaarde tevens ter terechtzitting dat hij er ook zelf les gaf. Verzoeker lijkt aldus te kunnen lezen en over een grondige kennis te beschikken van verschillende talen. Het komt de Raad daarom opmerkelijk voor dat hij niet wist wie de dreigbrief en arrestatiebevel opstelden en niet wist wat er in de brief van de dorpsouderen staat.

Verzoeker slaagt er niet in de vaststellingen in de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen.

Waar verzoeker nog verwijst naar een nieuwe dreigbrief van 6 april 2023, kopie en vertaling bij het verzoekschrift, dient de Raad op te merken dat uit de objectieve landeninformatie in het administratief dossier (COI Focus “*Afghanistan. Corruptie en documentenfraude*”, 14 januari 2021) blijkt dat er in Afghanistan sprake is van grootschalige corruptie en documentenfraude waardoor zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven. Veel valse en vervalste Afgaanse documenten zijn door de hoge graad aan corruptie in het land tegen betaling te verkrijgen; er zijn veel documenten in omloop die vervalst zijn en/of die door middel van omkoping van overheidsbeambten of derden worden verworven. Dit geldt zowel voor documenten die uitgaan van de voormalige overheid als voor documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de voormalige overheid. Aan de voorgelegde stukken kan dan ook maar beperkte bewijswaarde worden gehecht. Er wordt aan herinnerd dat de commissaris-generaal, en bijgevolg ook de Raad, de voorgelegde stukken absolute bewijswaarde mogen ontzeggen wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit. Bij verwerping van de aangebrachte stukken, dienen de commissaris-generaal noch de Raad aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten, *quod in casu*. Hoewel verzoeker middels zijn verzoekschrift een inspanning heeft gedaan om zijn verzoek om internationale bescherming met documenten te staven, volstaan voormelde stukken niet om in deze stand van zaken aan te tonen dat verzoeker daadwerkelijk beschuldigd wordt voor spionage door de taliban. Verzoekers verklaringen, zoals blijkt uit de bespreking hierboven, zijn onvoldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met zijn land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

Waar verzoeker ter terechtzitting stelt dat hij ook vreest voor vervolging door de taliban omdat hij een diploma Engelse taal heeft behaald in het Shaheen Training Center, maakt hij geenszins aannemelijk dat de taliban kennis hebben van zijn diploma Engels of dat omwille van de loutere omstandigheid dat hij dat diploma heeft dit een nood aan internationale bescherming met zich meebrengt. Bovendien zijn verzoekers problemen, volgens zijn eigen verklaring, begonnen op de madrassa school, alwaar hij sinds zijn 14 jaar naar toe ging. Verzoeker kwam bijgevolg niet onder de negatieve aandacht van de taliban omdat hij over een diploma Engels beschikt.

Verzoeker wijst in het verzoekschrift op zijn profiel, met name dat hij bijna 2 jaar in België verblijft en volledig ‘verwesterd’ is. Hij verwijst dienaangaande naar landeninformatie en rechtspraak.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande het volgende gemotiveerd:

“Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EU AA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige

overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken.

Zoals reeds eerder aangehaald, bracht uw advocaat enkel een verklaring van uw werkgever in België aan waaruit uw contact met varkensvlees en alcoholische dranken blijkt. Hiermee tracht hij uw verwestering aan te tonen. Met een dergelijk summier betoog maakt u, die nog maar twee jaar in België bent en uw vormende jaren in Afghanistan heeft gehad, evenwel niet aannemelijk dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat zij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden. U stelt zelf op zestienjarige leeftijd Afghanistan verlaten te hebben, maar gezien de twijfels omtrent uw leeftijd was dit allicht op hogere leeftijd. Hieruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien bent u naar school geweest in Afghanistan (CGVS, p. 5), en verklaart u nog in contact te staan met uw familie die nog in Afghanistan verblijven en aldus beschikt u er nog over een netwerk (CGVS, p. 9). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Verzoeker slaagt er niet in de voormelde motivering te weerleggen. Met de loutere verwijzing in het verzoekschrift naar zijn verblijf in Europa en algemene landeninformatie dienaangaande, maakt verzoeker zijn vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Afghanistan niet concreet aannemelijk. Verzoeker voert aan dat hij 'verwesterd' is en vervolging te vrezen in geval van terugkeer. Hij wijst erop dat hij in de horeca werkt en in aanraking komt met varkensvlees en alcohol. Hij brengt bovendien een deelcertificaat NT 2 bij, een aanbevelingsbrief van zijn leerkracht Nederlands en een aanbevelingsbrief van een collega.

Uit de objectieve landeninformatie waarover de Raad beschikt blijkt heden evenwel niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat hij een specifiek risicoprofiel heeft dat zou toelaten te besluiten dat hij toch een ernstig risico loopt om te worden vervolgd.

Door te verwijzen naar zijn verblijf in België en zijn tewerkstelling in de horeca toont verzoeker niet aan dat hij bepaalde, in Afghanistan geldende, religieuze, morele en/of sociale normen zou hebben overschreden. Hij toont hiermee evenmin aan dat hij verwesterd is of in zijn land van herkomst als verwesterd zal worden beschouwd.

Verzoeker toont niet aan dat hij tijdens zijn verblijf in West-Europa een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld waardoor hij de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap in Afghanistan, heeft gewekt of kan wekken. Evenmin maakt hij concreet aannemelijk dat hem een gedachte, opvatting, mening, kenmerk of geloof kan worden toegedicht door de taliban of zijn lokale gemeenschap waardoor hij in de problemen zou kunnen komen.

De Raad merkt ook op dat verzoeker, volgens zijn verklaringen, werd geboren en opgroeide in Afghanistan, dat hij sinds zijn 14 jaar naar de madrassa ging, dat hij op volwassen leeftijd – en dus toen hij reeds voor een belangrijk deel was gevormd door de samenleving waarin hij opgroeide – naar Europa reisde, dat hij minder dan drie jaar in West-Europa verblijft en dus niet zo maar kan worden aangenomen dat hij zich bepaalde westerse denkbeelden – waarvan niet kan worden verwacht dat hij eraan verzaakt – eigen heeft gemaakt.

Verzoeker toont ook niet aan uiterlijke kenmerken te hebben die, zelfs al zouden zij betekenisloos zijn, toch zouden kunnen worden aanzien als een reden om hem als afwijkend te beschouwen en hem te vervolgen.

De beschouwingen van verzoeker leiden niet tot de conclusie dat hij onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet valt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad gaat hij eraan voorbij dat deze geen precedentenwerking heeft en dat elk verzoek om internationale bescherming bovendien op zijn individuele merites dient te worden beoordeeld. Verzoeker maakt op generlei wijze concreet aannemelijk dat hij om die reden vervolgd zal worden. Deze aangevoerde vrees voor vervolging - of reëel risico op ernstige schade - dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden, *quod certe non*.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

In zijn tweede middel houdt verzoeker voor dat verweerder op incorrecte gronden of op onredelijke wijze tot het besluit kwam dat hem de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet kan worden toegekend. Verzoeker voert tevens de schending aan van artikel 3 van het EVRM.

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

- a) doodstraf of executie; of,
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Wat de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM betreft, merkt de Raad op dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker zet uiteen dat de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend indien de onmenselijke en vernederende behandeling, waarvan sprake in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, wordt veroorzaakt door het optreden van een actor.

Dat de socio-economische situatie in Afghanistan na de machtsovername door de taliban in augustus 2021 nog verder is verslechterd, wordt niet betwist.

De kernvraag is evenwel of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend ('predominantly') wordt veroorzaakt door gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen, waardoor de voormelde situatie in Afghanistan niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan de Raad niet oordelen dat verweerder verkeerdelijk concludeerde dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren.

De huidige socio-economische situatie in Afghanistan is overduidelijk het gevolg van een combinatie van beslissingen genomen door buitenlandse regeringen en internationale instellingen, enerzijds, alsook door bepaalde beleidsbeslissingen van de taliban gepaard met hun falen om tegemoet te komen aan bepaalde eisen in ruil voor internationale bijstand, anderzijds. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen die een aanzienlijke impact hebben.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Bij gebrek aan een actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet en een element van opzettelijkheid, blijkt dat *in casu* geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet en dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan dan ook geen aanleiding geeft tot het toekennen van internationale bescherming. Verzoekers betoog dat de precaire humanitaire situatie in Afghanistan voornamelijk is te wijten aan het handelen van de taliban kan niet worden bijgetreden.

Verzoeker betoogt dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat hij inmiddels verwesterd is. Hij vreest dat de taliban hem weldegelijk zullen beschouwen als afvallige. Verzoeker wijst

op de perceptie van de Afghaanse bevolking die hem als verwesterd kunnen zien, wat verder gaat dan de vraag of hij zich terug kan aanpassen aan de Afghaanse normen en waarden. Verzoeker wijst tevens naar het rapport Nansen waaruit blijkt dat rekening moet worden gehouden met de mensenrechtensituatie in Afghanistan.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van december 2023.

De commissaris-generaal heeft terdege vastgesteld dat verzoeker in gebreke blijft enig bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal niet beschikt over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Verzoeker brengt met de verwijzing naar algemene landeninformatie *in casu* en het feit dat hij verwesterd is, geen informatie bij die een ander licht kan werpen op voorgaande analyse die gebaseerd is op de beschikbare actuele landeninformatie.

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan, maar brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop de analyse van de veiligheidssituatie in de bestreden beslissing is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen. De aangehaalde informatie ligt immers in dezelfde lijn, of is dezelfde, als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Afghanistan is gesteund. Er wordt herhaald dat uit de beschikbare informatie, in het bijzonder van de VN en van het EUAA, blijkt dat er sinds de machtsovername sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. Waar verzoeker erop wijst dat er het aantal burgerslachtoffers sedert eind 2022 tot begin 2023 gestegen is in vergelijking met dezelfde periode in 2021-2022 doet dit geen afbreuk aan de vaststelling dat het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald is en het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is. Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

De Raad is er zich van bewust dat verzoeker nog jong was toe hij vertrok doch verzoeker laat na om *in concreto* aan te tonen dat zijn louter verblijf in België sinds 2021 hem dermate zou hebben verwesterd dat hij niet zou kunnen terugkeren naar Afghanistan en zich opnieuw zou kunnen aanpassen aan de aldaar geldende normen en waarden, zoals thans vormgegeven door de taliban. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt alleszins dat verzoeker nog een familiaal netwerk heeft in Afghanistan, met wie hij nog regelmatig contact onderhoudt (CGVS, p. 9). Deze familieleden kunnen hem desgevallend informeren over de veranderingen in de sociale normen, ten gevolge van de machtsovername door de taliban. Verder blijkt dat verzoeker nog probleemloos kan communiceren met een tolk Pashtou en Dari.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan *in casu* niet worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Het aan de Raad voorgelegde administratief dossier en de uitvoerig gemotiveerde bestreden beslissing leren de Raad dat verweerder deze beslissing deugdelijk heeft voorbereid en dat hij met de vereiste nauwkeurigheid een onderzoek doorvoerde. Een schending van de aangevoerde beginselen van behoorlijk bestuur kan niet worden vastgesteld.

5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

N. MOONEN,
M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN